

Hasonló módon készülnek a felvágó-deszkák (Tranchirteller) is, melyek 50 cm hosszuk, 50 cm szélesek és 3—5 cm vastagok.

Nagyon örvendének, ha e néhány sorral valamelyik magyar vállalkozó faiparosban figyelmet kelthetnék e hasznos faiparcezikk iránt, mely a kultúra jellegét tagadhatlanul magán viseli! Hazánkban e célra alkalmas bükk- és gyertyánfa nagy mennyiségben található s bárhol olcsón megszerezhető. A kísérlet tehát nem kerülne sokba, a jövő évi országos kiállítás pedig igen jó alkalmat szolgáltathatna e cikk megismertetésére. Részemről kész vagyok a kezeimnél lévő két darab képes árjegyzéket az érdeklődőknek bármikor átengedni.

Végül megemlítem még, hogy a zürichi kiállítás említett csoportjában a kelmével még be nem vont bútorok mind bükkfából voltak készítve.

Az erdei fák régi magyar nevei.

Harmadik közlemény.*)

(Folytatás és vége).

Valamint a fentebb említett Kerek szó, úgy a Mál is egyike azon szavaknak, melyek ma mint nevek ugyan még használatban vannak, de maga a szó elavult, a köznyelv nem alkalmazza többé, pedig eredeti magyar szónak vehető s ugyancsak magyarabb a halom, bércz, határ s egyéb idegen eredetűeknél.

A XIII-ik századból ösmerünk Kerekmal, Hurusmal, Kismál, Keykmál, Arsomál (Alsómál?), Arnykmál, Megyesmál, Barosmál, Dudulammál nevű dombokat, Hurteku (vagy Hurteteu?), Homorouteteo (Homorútető), Barbalyo (vagy Babajló) hegy s Homorou völgy köze-

leben. Lásd: Fejér „Codex“ IV. 2. 288. lap, IV. 3. 208. lap és V. 2. 288. lap.

A XIV-ik században találkozunk Rovazmál, Rezzmál, Eleumál dombokkal s Tetőfeo, Magyarhegy nevű hegyekkel Sooskúth völgygel; Aldókúth, Árpád-völge, Árpáderdeu, Csókakeő táján, a hol határt jelöl „arbustum Mogyol.“ (Fejér „Codex“ IX. 1. 431. lap, IX. 4. 172. lap, IX. 4. 628. lap és X. 2. 233. és 253. lap.) Szintén érdekes régi szó, de ma használatonkívüli az *A s z ó*, a mi annyit tesz, mint völgy.

Rendesen egymás mellé sorozva a synonymák vagy legalább egymáshoz hasonló szók, nevek fölötté túlterhelnék e sorokat a kutfőidézésekkel, e miatt el kell tekintenünk a rendszeres eljárástól, a mely élvezhetlenné tenné az egész, amugy is száraz gyűjteményt.

Sarracska patakot találunk 1075-ben Bars megyében, valamint Feniosauricza nevű (Fenyőzsarnicza?) kissé savanyu forrást, nem messze a Surkuscher erdőhöz és Orduk-sara (Ördögsara) nevű tavat. 1191-ben Olcan villa határán puteus hijnog (kút vagy forrás) és fossatum Odolohere akadunk. 1236-ban Sontó táján Feneozon nevű völgyet találunk, a mi nem egyéb Fenyőaszó = Fenyővölgynél.

Locus Harsandiuc (talán Harsándi-ut, bár nem áll, hogy via) Kyrahitme és Gyznowfyrtes métákat találunk 1252-ből.

Wrcutha (Urkuta) kut és falu 1252-ben.

1262-ből olvasunk Sarkanusfeu = Sarkanuspataka és meatus (gázló-kelő) Sarkanus-ról szóló adatot. 1264-ben Csepelszigetén vagy táján ilyen méták említetnek: vallis Ewzmaza, mons kynghusholm, seneoswelgh, monticulus kaptharhegh, fovea Ogogkelthew (nem szebb szó ez az agyagveremnél?).

Kubuldukforem, sasuch, e kormun, Bursos, Kokol (völgy) allosceghatya, Meenkeri láp, Kuper tó, Babalatow halastó, Magla, Semlekus halastó, Iams Megeag (Megyeág), Gyrew (Gyürü), Nemamagula, Mogfew stb. helyekre találunk 1268-ban Komárom táján, valamint loaztu nevü helylyel, u. o. közeliben van villa Vytez quae etiam Arpad nuncupatur. Lásd: Monumenta Eccl. Strigon. I. 52., 145., 318., 391., 399., 472., 510., 556. és 558. lap.

1284-ben Komárommegyében Poklantas és Chold hegyekkel találkozunk, u. o. van Lagan nevü liget (nemus). Szebekléb táján 1291-ben Zuhapotokkal. (Monum. Eccl. Strigon. II. 187., 192. és 294. lap.)

1322-ben mons Myhalzatety, Tarbocheypothoka, Rothuvay patak, Kyrallesey hegy; Gyalmastou Zemplénmegyében, Horgostou és egy méta holmhatár (igy); Somogyban, Csoknya táján Puchlofeu és Keydholma határjelzők; olvasunk továbbá egy Haholdeudzigethe-ről, és Marchala helyről Nógrádmegyében. — Szerémmegyében van egy Aran nevezetü vizes hely 1327. évben. Zemplénmegyében van Zyhocarethy nevü rét, Kecherestheluke és Thyburchkafew nevü völgy. — Tolnamegyében Kazar patak és Hille határán Gudurfeu nevü hely. Bechkapua völgy Abaujmegyében, Borsodmegyében pedig Wstaraswelgh és Babaw reme (réme?) nevü hely. (Anjankori okmánytár II. 37., 100., 140., 277., 292., 314., 325., 326., 591. és 619. lap.)

1333-ban látunk Thetunmal territorium-ot Pilismegyében. Locus Tuismesde (Tövismesgye), Silberuk (Szilberek) liget, egy völgyben Darunpathakafeje, Monuroswelgh, locus Weremual (Veremvál, vagy talán Verev-

mál?) és locus Agagasadek (talán Agyaghasadék?); mindannyi Gömörmegyében a Balog vize táján.

Baranyamegyében Karachafoka és Ozywuwelgh völgyet; ezen összetett név, ha ugyan hibátlanul másolták és Aszóvölgy akar lenni, igen nevezetes, a mennyiben a két szó mindegyike völgyet jelent; ezen név 1344-ben emlittetik, talán ezen időtől fogva szorította ki a völgy az aszót? Döntsenek a nyelvészek. Kissé hasonló hozzája a bodroghmegyei Wozzawelgh, Seeghegy közelében, legalább mind a két völgy nevének orthographiája czifrábnál czifrább. Unghmegyében találunk az Izbugya vize táján Bykeukw nevű bükköst, Mezpesth helyet s Zombormolna helyet. Tolcsva táján van Hollowswelg, Sadanpataka közelében.

Vasmegyében Rönök határán van Taramustaweolg 1336-ban. Szabolcsmegyében Kecheleckuz nevű hely és Keeklen nevű hegy s Gurghab, Usuind, Pulber, Kermul, Uruzd s Kuchkur nevű tavak. Csanádmegyében találunk campus Hod mezőt, platea vulgo Hodwtha (had utja) és Hodyghaz birtokot. Abaujmegyében Szurdok határán van Ozowfew (Aszófő) nevű völgy. Ungh és Zemplén határán lévő Kanyawshege, Kanyanus patak kutfeje, Lypotherdew, Azyupathak, Heresnén erdő- és Kamarás erdőről olvasunk. Gömörben Hulubukafeu nevű völgyről. Somogyban virgultum Berekerdew-ről. Hevesmegyében Taxon birtok határán Kywid erdő Inewthow (ünőtő?) és Sulmuskorka nevű tó Toxunzigethe közelében. Lásd: „Anjoukori okmánytár“ III. 28., 108., 120., 214., 222., 226., 228., 241., 295., 345., 346., 365., 399., 412., 435., 450., 544. lap.

Egy 1236-iki adat szől Huzzeoozo (Hosszúaszó) és Zeguenozo- (Szegényaszó) ról, Kukerkula és Chojka-

kuzelyre helyekről, Csókavár táján, Owol erdőt említ Biharban, Ihoulligatora, Zaldubag helyeket és Ruegeg „torrens“ hegyi patakot. Gömörben látunk Karulesy és Leankw (Leánykő) helyeket, abietes és silva abietum, Tobiaslesy (ülése) in ligno (talán silva helyett) Karachou. 1246-ban Hegeskü, Kerteskü, Fejerkü, Oduaskü hegyeket a Bakonybéli apátság kapja, akárki vadat ejtene ott el, a fele s a bőre az apátot illeti. Lásd: Fejér „Codex“, IV., 1., 65. lap, 1., 290., 292. lap, 1., 412. lap.

1255-ben Izdeuch határán (a mai Horvátországban) van egy meta in sorbello, Kálmán király utja közelében.

Zalamegyében akadunk Sugorow hegyre; ezen név elterjedett, de megfejtésére még vár. Szepesmegyében Muchulya nevű láp van 1258-ban. Ugyanezen évben vannak udvornisi de villa Fönyőfeu (igy) említve. Fejér „Codex“ IV., 2., 316. lap, 2., 401. lap, 2., 464. lap, 2., 475. lap.

1261-ben Fenenyesserdeje az egri egyház tulajdona, Kes nevű erdő az esztergomi keresztéseké. 1265-ből ösmernünk cacumen montis Hegyfuch, Melymochar, Bursnatvrinnye helyeket és Simug, Grendus hegyeket, valamint Chekerocz dombot. Továbbá Csonthazou, Bozouk- és Bozoutfeu, statua lapidea quae dicitur Baluankuwe v. Balwankew, Huziozov, Ereztewenwyz, Zarazazou, Corulus pataka, Worriazouwelgy, Vamusozo helyeket. 1266-ból Aron Morvajo és Wartako nevű tavakat. 1268-ban Bogha Ozu nevű földet Komárom táján. Szepesmegyében Gula nevű hegyet. Erdélyben Yspanlesey (talán Ispánülése) nevű helyet. L.: Fejér „Codex“, IV., 3., 39. lap, 3., 83. lap, 3., 268., 279., 280. lap, 3., 292., 293., 346., 411. lap, 3., 320. lap, 3., 451. lap, 3., 516. lap és 3., 539. lap.

1274-ben látjuk az Esztergom-Budai ut táján a „mons

excelsus“ Chababuktető hegyet; továbbá 1279-ben az igen elterjedt de meg nem fejtett jelentőségű Piliska, Werweres és Sukorou helyneveket. Fejér „Codex“ V., 2., 160. lap és 2., 559. lap. 1280-ban említettik silva Zawabereke. 1281-ben Annyas-Nyires helynév; virgultum Csokás és possessio Moharum-kaya (talán Moharunokája?), valamint Maria Telkefeu, Királykutafu, Rawwzlywk (Ravaszlyuk?), Borzaszto nevű mocsáros föld, Zomordok és Budathelke. 1283-ban magnum Gozd és Goszt (igy) és egy arbor Szemercz Liptóban. Lásd: Fejér „Codex“ V., 3., 23. lap, 3., 110. lap, 3., 145., 151. lap, 3., 155. lap, 3., 227. lap.

Fercabhalma Békésmegyében, Jánoshegye Zemplénmegyében Sárkánpataka Pozsonymegyében, Volavas patak Drávántúl, valamint Szigethfenyerdő, Megyepataka Kis-Próna táján, Veghaz, Martateleke és Kereslenkhegy Szécsnél Nyitramegyében; e két utóbbi vidék ma tiszta tó. Mindezen helynevek a XIV-ik század első feléből valók. Lásd: Fejér „Codex“, VIII., 3., 138. lap, 3., 237. lap, 3., 484. lap, 3., 649. lap és 3., 657. lap. Locus Egrussyl (talán Egresszil), Farkaswesz, Zarwaswolv van Sárosmegyében, valamint Fyaspataka, Vaktikkuttyafons és rivulus Rákallya, Csergepataka, Margonypataka, Rákászás patak és fluvius Nogródáma ugyanazon megyében, szintén XIV-ik század első felében. Lásd: Fejér „Codex“, VIII., 4., 365. lap és 4., 494. lap. Nem magyar, de feltűnő hangzása miatt felemlitem a Szomolnokrégen Smulnuchbánya határán folyó rivulus Pyonia (igy)-t, mely vulgariter rivulus Mechtildis-nek mondatik. Fejér „Codex“, VIII., 5., 208. lap.

Kutfeuvölgy, Feketepatak, Hideghsaar tó és Cseke Révé-re akadunk Kalade határán az Ipoly mellett

1347-ben, ugyanakkor Győrme gyében Macskalukh erdő és Királállóhegy-re. Fejér „Codex“, IX., 1., 542. lap és 1., 561. lap.

Lövő és Poroszló táján akadunk egy Kolchanhalma nevű dombra a Holthege r vize közelében, Öurhyügh (Örhegy) van Hontme gyében, locus Wadallou és Wechpatak Zebekleeb határán, innét leugorván a Drávántúli vidékre, egy határjárásnál arbor Burkowcha- (Barkócza)-val s majd minden egyéb fanemmel találkozunk, mindannyi magyar nevén említve, oly vidéken a hol ma a magyar szót se nem értik se nem is akarják érteni. Rohonc z táján két patak közt Mezchre Lennelyke (igy) domb, Welyke forrás és „via Lonaghgyalogwta“ van, valamint egy hegy „in cuius vertice sub anore uinifei (talán iuniperi) Fenyhedgy...“. Ó-Buda táján van Huzahazahegye, Fenőmal és locus Tebesere.

De még Árvame gyében is találunk magyar hangzásu neveket u. m. Brczchovarethe (rétje) Emerdeiberch a mi nyilván Temérdekbércz, nagy erős helyett (Nyitra me gyében volt egy nagy sűrű erdő tótul tistahora, melynek magyar neve Temérdekerdő vala) fons Kathenkutha, nyilván Kathy főspántól nyeré nevét, Farkasberch (bércze) és Bykberch. Zárheg (Szár- vagy kopárhegy) és Magawswelgfog van Ozora táján Tolnában. Torzák nevű szőlő Nagy-Várad mellett. Hegyeshegy és Ajfo hegy Nyihazateleke (igy) táján. Lásd: Fejér „Codex“, IX., 2., 98. lap, 2., 115. lap, 2., 262. lap, 2., 262. lap, 2., 265. lap, 2., 334. lap, 2., 378. lap, 2., 421. lap és IX., 3., 207. lap, 3., 606. lap és 3., 94. lap.

Liszka táján találunk Omlous nevű helyet, Ugocsában Dab határán Csemer nevű erdőt és Csalpatak-ot (monticulum áll a szövegben nyilván hibásan), Esztergomme gyében

Segor hegyet, Tivadarfalva és Csatóháza határán Lusuk erdőt és Zathvelge nevű helyet, Erdélyben Sohtusuth és Zakalath nevű országos utakat, Breznóbánya határán „alpes vulgo“ Hydeghawas és Beneshawa helyeket; Szent-Péter mellett Szedervölgy nevű gödröt (fossa), Árva-megyében, Felső Helben határán áll „lapis Brabakeu“, Medzihradna mellett. Drávántúl van Diakovölgye; Erdélyben egy kis eresztvény erdőre s Udvarag völgyre akadunk; mindannyi adat a XIV-ik század második feléből való, lásd: Fejér „Codex“, IX., 4., 200. lap, IX., 5., 175. lap, 7., 273. lap, 5., 338. lap, 6., 342. lap, 5., 391. lap, 5., 508. lap, 5., 518. lap, 5., 606. lap, 5., 616. lap.

Chekefüze nevű hely s Egerfü rét, Mongoroseley nevű szántó föld s Hemellye nevű erdő van Fejéregyház táján. Fejér „Codex“, IX., 5., 540. lap.

Disznovermekallya, (hely) Fekete Séd, Szőke kut van Veszprémmegyében; a Podrád yize táján Sztara s Libló között pedig két csodálatos hangzásu tót nevet találunk, Pawloweiawrne nevű helyet s Krakowa vagy Kralowa Zvaraputs nevű régi gyalogutat. Lásd: Fejér „Codex“, IX., 6., 21. lap és 6., 67. lap.

Keresztur és Pöspöki táján találjuk a következő helyeket: Szyrth Cuzheg (Közhegy), Kazkaufeu völgyet, Fehyrhatar métát s Nogkerek métát s Kukynist (Kökényes). A Drávántúl fenetumot (kaszálló) melynek neve Suitou. Neve érthetetlennek látszik, de ha feltehető, hogy a XIV-ik század második felében a Drávántúl a mai somogyi magyar kitételek ősmertesek valának, akkor magyarázata könnyű, mert a somogyi ember még ma is a tavak fenekén kaszálja a csuhit sásas füvet. A cs összetett bötü pedig nem létező a latinban, ezen szó csuhittó-nak vehető. Fejér „Codex“, IX., 7., 437. lap és 7., 613. lap.

Tompakeo nagykő- vagy sziklával s Aszajnok hegygyel találkozunk Kis-Runya határán, Zebekleb közelében Wegspatak- lapis Laagkew és Plyske (a sok Piliske egyike) hegygyel; olvasunk továbbá Palynavölgy, puteus Vlunguskuth, Orbonukhegye s Vemolg völgyről; Mármarosban találunk Apsa határán Hojagos nevű sziklát s Köveshegy-et. Fejér „Codex“, X., 1., 167. lap, 1., 464. lap, 1., 548. lap. (Fentebbi adatok mind a 14-ik századból valók.)

Váradolaszi táján Rosakerth nevű szőlőről olvasunk Fejér-ben (X., 3., II-ik rész, 198. lap.) 1553-ból.

Vostorok (Vastorok-e?) a budai apácák Csongrád-megyei birtoka, Septe nevű régi hid Barch és Igar mellett, Vayotheul (vájott hely) Kis-Kolch határán, Fejérmegyében „in districtu Saarkewiz látjuk a Quiestho (Kövestó) később Segestó nevű tavat, de van Magasmarth határán Sárkuz nevű erdő is, s Hegtu (Hegytő?) és Subragadaga nevű két méta. (Fejér „Codex“, X., 4., 403. lap, 4., 567. lap, 4., 648. lap, 4., 859. lap.)

Sárosmegyében találunk Fenyew et Fenyew-Zad nevű erdőket, Delne és Delnefew helyeket s egy Fekete-erdőt. (Fejér „Codex“, X., 5., 345. és 357. lap.

Somogyban Szt.-Péter táján van egy Hazugagedreh s egy Hazasgudur nevű völgy. Szerencse vize közelében Zanonsauto, via. Söthör határán egy Zeothorkeokengulsarok nevű gödröt (fossatum) találunk. Sopronmegyében Nagy-Baráti határán Cherked rectius Hurkos nevű hegyet találunk. Lásd: Fejér „Codex“, X., 6., 271. lap, 6., 668. lap, 6., 827. lap, 6., 829. és 831. lap.

Tolnamegyében Gyárt táján Pispukzekel és Parasztzekel birtokok határán látunk Mogyorosvölgyfew nevű

völgyet s kissé gyanus szemmel olvasván azon adatot mely a Szathmári Polgárok vadaskertjéről ír, átnézünk Zalamegyébe Nagy-Péczel határára ahol Nagyfalu Erdeje más néven Monyoroshegyéről Kulcsar sűrűjébe, innét Chaba-Hegyére, Chordaut-ra s egy Paragya nevű helyre jutunk, ettől Agyagveremuta egy Barkochafához vezet, honnét Thurbokert nevű sűrűbe s Baalakutha helyen át Farkaslykallyához jutunk, belépven Diastheleke (talán Dióst:) nevű erdőbe ebből Mizerethe (Mizeős kun név) helyen át Keöbeölkuth helynél befejezzük utunkat. Fejér „Codex“, X., 7., 285. lap, 7., 307. lap, 7., 374. lap.

A fentebb említett Tompakeu szikla táján Kis-Hanva határán lignum Symelcheufa áll. Eltorzitott szónál nem egyéb, Gymelchenfa lehetett. Kővár határán mons excelsus Gutinkew áll. A tihanyi apátság Colon nevű birtok határán collis Arpadfeeregh, monticulum Zovafeeregh, mons Várféreg nevű magaslatokon áthaladván, Talujus nevű helyhez jutunk, innét Ludashere, Hagoholmu, Aroczeke nevű helyeken át Fecedhereg tóhoz, ezt elhagyván Cereczeg, Gueldegak, Borenohul helyeken át Hyn-dofa erdőhez jutunk, innét Hagymastuk kis dombra, ettől Vagros, Veyrmarththonához, Czebeth nevű hidon át Zolocotueh, Bauriuneh, Besenyetueh s Vuolcanfaya nevű helyeken át végre Zegchelegu helynél fejezzük be utunkat, melynek 1211-ből reánk maradt érthetetlen helynevei elég fáradságossá tevék azt. Fejér „Codex“, X., 8., 156. lap, 8., 308. lap és 8., 449. lap.

Egy 1270-ben, nyilván jó vizétől elnevezett Kellemeskuta s a sopronyi ijjászok Korocheber nevezetű szálló vámjáról, valamint a talán kevésbé kellemes vizről, melyet 1291-ben Hontmegyében Gollwagsfew-nek (talán golyvát

szerzett) neveztek volt el, olvasunk a Fejér „Codex“, V., 1., 19. és 23. lapján, valamint VI. 1., 134. lapján.

1228-ban találunk egy hidat a Drávánál, melynek neve *Scurubuchhyda* (Sürübükkhida?) lásd: Fejér „Codex“, III., 2., 137. lap. A „Hazai okmánytár“ IV. kötetének 51. lapján elvezet bennünket Pichareth-re s ugyanazon kötet 162. lapja révén még egy *Moggolmal* nevű dombra jutunk s befejezzük hosszadalmas s talán már nagyon is fárasztó, unalmas utunkat, a „Hazai okmánytár“ VII-ik kötet, 255. lapján elvezettetvén Somogyba Pátro és Liszó tájára *Scemetafeu* nevű helyre s végre *Nehchehygi* nevű hegyre, a hol fáradságunkat kipihenhetjük.

Ennyi az anyag, a mit hat évi okmánybuvárlatok után gyűjthettem: ennek is egy tetemes része csak távolról érinti tulajdonképpen erdészetünket; hogy több s érdekesebb adatot nem nyújthatok az olvasónak, nem az én hibám, hogy pedig az, a mit nyujtok meglehetősen száraz s az „Erdészeti Lapok“ nem egy olvasójának talán megemészthetlennék, unalmasnak fog látszani, ennek az oka egyedül gyarló tollam, melynek tehetsége nem terjed odáig, hogy a keret által, melybe a szerény képet foglalja, azt tetszetőssé tegye.

Mentül ritkábban jutott buvárkodásom alatt abból egy-egy gyöngyszem erdészetünk részére, annál nagyobb volt az örömöm fölötte, s fáradságomat busásan pótolá az élvezet melyet a munka nyújtott. A midőn jelen soraimat befejezném, bocsánatot kérek a zöld erdő híveitől, hogy üde erdei levegő helyett, megizlettetem velük régi évszázados nyirkos, poros, penészes levéltárak dohos levegőjét, s hogy szép anyanyelvünket tele szöve ósdi culináns deák mondatokkal és fölös idézésekkel, tarka-barka, de nehezen olvasható munkát tártam elibék; végre még azon óhajást legyen szabad kifejeznem, hogy

a későbbi korból fennmaradt tengernyi oklevelek is egykor a sajtó útján napvilágot lássanak, hogy legalább hazai történelmünk minden kutforrásából merithessünk anyagot erdészetünk gyarapítására. Szerémi.

Lapszemle.

(H.) **Az áterdülés befolyása az erdei fenyő növekvésének menetére.** E lapok f. évi III. füzetében három figyelemre méltó táblázatot közöltünk azon kísérletek eredményéről, melyek Szászországban a bükk áterdülésével tétettek oly célból, hogy a gyérités különböző fokozatainak befolyását e fanem növekvésére kipuhatolják. A „Tharander forstliches Jahrbuch“ idei 2. füzetének nyomán ezen adatokat most három új táblázattal egészíthetjük ki, melyek szintén Szászországban állítottak össze, még pedig három erdei fenyőállabban keresztülvitt kísérleti áterdülés eredményeiből.

E három kísérleti terület egy és ugyanazon erdei fenyőállabnak három egymásmellett fekvő, egyenként 0·5534 *ha* nagyságú részletet képezi, melyek közül az egyik a táblázatban kitett években erősen, a második mérsékelten erdőtetett át, a harmadik pedig mindvégig érintetlenül hagyatott.

A kísérleti terület 349 *m* magasan fekszik a tengerszin felett s csaknem teljesen sík területet képez. Altalaját homokkőzet képezi, termő talaját pedig világos szürke színű, agyagos, kevésbé kövecses, meglehetősen üde mély homok, mely a kísérlet kezdetén, 1862-ben, mohával átszótt túalommal volt fedve, jelenleg pedig áfonyával van bevonva.

E helyen a megelőző forda idejében kevés erdei fenyő- és bükkel vegyített lúcz- és jegenyefenyő állab állott. Ez azonban 1842-ben vetés útján erdei fenyvessé változtatott át, mely jelenleg 40 éves és egészen tiszta elegyetlen állab.

A kísérlet, mint már említve volt, 1862-ben vette kezdetét s azóta többször ismételtetett. Az eredményt az itt következő három táblázat mutatja, melynek megértéséhez csupán annyit szükséges még megjegyezni, hogy az 1862-ik évi állab adatai nem tényleges felvétel, hanem termési táblákból becslés útján állítottak össze.